

Flertallet af danske Teaterledere. Det skal kun konstatere, at naar som anført ca. 8 Aars samlet københavnsk Teaterdrift har givet et Overskud af ialt 220,000 Kr., efter at der er erlagt 660,000 Kr. i Fattigafgift, saa betyder dette ogsaa, at Teatrene i de forløbne Aar maatte have indspillet $1\frac{1}{2}$ Million. Kr. mere, hvis det med en Afgift af 15 pCt. skulde have bevaret det nævnte beskudne Overskud. Hvis en saadan Merindtægt ikke kunde være opnaaet, vilde Overskuddet være forvandlet til indtil 1 Millions Underskud.

Idet Mindretallet om sin Stilling til Regeringens hele Skattepolitik henviser til Udtalelser af Meningsfæller i en anden Udvalgsbetænkning (om Stempeloven), anbefaler det at stemme mod nærværende Lovforslag, der er bygget over Rester af Skatteideer fra Enevældens Tid og paa nyere preussisk Skattepolitik, men i misforstaaet og overdreven Form.

Et *Mindretal* (Johan Knudsen) kan ikke erkende, at enhver Udgift til Forlystelser er Udtryk for en Skatteevne og derfor en rimelig Genstand for Beskatning, men paa den anden Side vil Mindretallet under de foreliggende Omstændigheder ikke modsætte sig, at der ogsaa gennem en Afgift af offentlige Forestillinger, Fremvisninger m. m. søges tilvejebragt forøget Indtægt for Statskassen, selv om denne Afgift ogsaa efter dette Mindretals Mening rettest burde ordnes ved kommunal Foranstaltning til Fordel for de kommunale Kasser.

Mindretallet maa dog bestemt hævde, at dets Betingelse for at gaa med til en saadan Afgift maa være den, at Afgiftens Størrelse og Formen for dens Optrædelse bliver en saadan, at den ikke kan tænkes at virke væsentlig hindrende — endsige ødelæggende — for de Forestillinger, som det bør være Lovgivningsmagtens Sag at værne. Efter Mindretallets Overbevisning vilde en ensartet Afgift af den Størrelse og i den Form som af Regeringen foreslaaet blive faretruende for i hvert Fald en stor Del af dem.

Naar Hensyn tages til de betydelige

Vanskeligheder, som Løsningen af det her rejste Spørgsmaal frembyder, og i Betragtning af, at Stoffet synes lidet gennemarbejdet, vilde Mindretallet have foretrukket, at Sagens Behandling i Folketinget var bleven afsluttet med en Opfordring til Regeringen om til næste Rigsdagssamling at lade Sagen blive Genstand for en mere indgaaende Undersøgelse. Da denne Tanke imidlertid ikke har vundet tilstrækkelig Tilslutning i Udvalget, har Mindretallet ikke villet undslaa sig for — ved Fremsettelse af Ændringsforslag — at angive Hovedlinierne for en Ordning, der efter dets Opfattelse muligt kunde tilfredsstille baade Statskassens Tarv og de afgiftspligtiges berettigede Interesser.

Idet Mindretallet henviser til Ændringsforslagene, skal det gøre opmærksom paa, at ifølge disse ville Teaterselskaber i Provinsen og Koncerter, naar de ikke ere forbundne med Servering, blive skaanede for en yderligere Beskatning, til Grund for hvilken der efter Mindretallets Skøn ikke foreligger nogen Skatteevne. Derimod har man stillet Forslag om, at der lægges en Afgift paa de stedse talrigere Beværtningslokaler, hvor der foredrages Musik.

Endelig maa Mindretallet hævde, at Billighed taler for, at denne ny og indtil for saa kort Tid siden uventede Afgift ikke træder i Kraft før end efter en passende Frist. Der stilles derfor Forslag om, at Loven ikke faar Gyldighed før 1ste Juni 1912.

For øvrigt forbeholder Mindretallet sig under Forhandlingerne i Salen yderligere at motivere sin Stilling og at gaa nærmere ind paa Detaillerne.

Ændringsforslag.

Af et *Mindretal* (Grønborg, L. Pedersen og Rode):

Til § 1.

1) I 2den Linie udgaar „Teaterforestillinger, Koncerter“.